

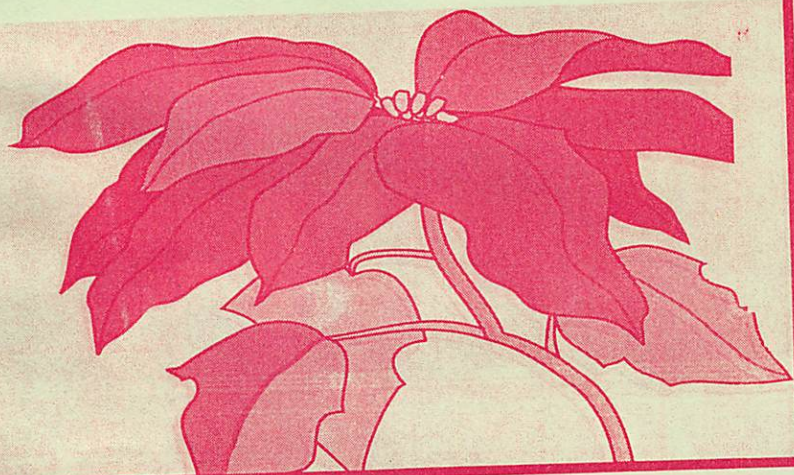


# ସତ୍ୟବାଣୀ

(THE VOICE OF TRUTH)

JULY - AUGUST  
2004

*AN ORIYA BIMONTHLY BULLETIN  
PUBLISHED BY THE CHURCH OF CHRIST*



# THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By  
*Joshua & Kabita Gootam*

## CHURCH OF CHRIST

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA,

A.P. - 533 001.

PH: 0884 - 2363722

**Vol. 9. JULY & AUGUST 2004 (No. 4)**

Published every two months  
in Oriya Language for the Restoration of pure  
New Testament Christianity

Watch \*SATYA VANI\* on TEJA Channel Every  
Saturday and every Tuesday on MAA TV at 6:30  
a.m. in Telugu Language.

Speaker : JOSHUA GOOTAM

Write for free Bible Correspondence Course in  
Telugu & Oriya to :



THE DIRECTOR



**BIBLE CORRESPONDENCE COURSE**

P.O. BOX.NO.80, KAKINADA - 533 001.



# ସତ୍ୟବାଣୀ

## VOICE OF TRUTH

VOL - IX

KAKINADA

JULY-AUG.

### ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା

(Qualifications of wives of Elders and Deans)

ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅଧକ୍ଷ ବା ସେବକ ରୂପେ ପଦଗ୍ରହଣ କରିପାରନ୍ତି ବୋଲି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବାଇବଲର କୌଣସି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ହୋଇନାହିଁ । ୧ମ ତିମଥୁ ୩ୟ ପର୍ବ ଓ ତିତସ ୧ମ ପର୍ବରେ ଅଧକ୍ଷ ପଦ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ, “ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ତ୍ରୀମା” ହେବା ଅସମ୍ଭବ । ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ପୁରୁଷମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧକ୍ଷ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ତ୍ରୀମା ଓ ବିଶ୍ୱାସୀ ସନ୍ତାନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆପଣା ପରିବାରକୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ବଢ଼ାଇ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି । ପରିବାରରେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସ୍ତ୍ରୀର ପାତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ବରୁ ବିବାହିତା କିଅବା ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀମା ପରିତ୍ୟକ୍ତା ହୋଇ ନଥିବେ । ଅଧକ୍ଷଙ୍କ ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ମଣ୍ଡଳୀର ସଭ୍ୟ ହେବା ଏବଂ ସେବକଙ୍କ ପରିବାରର ସନ୍ତାନମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟଭକ୍ତିରେ ପାଳିତ ଆବଶ୍ୟକ । (୧ମ ତିମଥୁ ୩:୧୩)

ଅଧକ୍ଷଙ୍କ ଅନ୍ୟସବୁ ଯୋଗ୍ୟତା :-

- ୧) ସନ୍ତାନସକ୍ତମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ
- ୨) ମିତଭୋଗୀ
- ୩) ବିବାଦପ୍ରିୟ ନହେବା ଆବଶ୍ୟକ
- ୪) ମୁଦୁଶୀଳ
- ୫) ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ।

ଗୋଟିଏ କିଅବା ଦୁଇଟି ଯୋଗ୍ୟତା ବ୍ୟତୀତ, ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ୧ମ ତୀମଥ୍ୟ ନଃ ୧୧ ପଦନୁଯାୟୀ, ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ପରିନିନ୍ଦାକାରିଣୀ ଓ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ମଣ୍ଡଳୀର ଅନ୍ୟସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧୁର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଆଦର୍ଶ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । ପରିନିନ୍ଦାକାରିଣୀ କିଅବା, ଇର୍ଷା ବା ହିଂସା ନକରି ମୁଦୁଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । କ୍ଷମାଶୀଳ ହୃଦୟରେ ଉତ୍ତମକାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ରହିଲେ, ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇପାରିବେ ।

ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କିନ୍ତୁ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ବାକ୍ୟରେ ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତଥା ମଣ୍ଡଳୀର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଭ୍ୟମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପାଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବଶୀଭୂତ ଏପରି ଅଧକ୍ଷମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃତ୍ୱ ବହନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର କରିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରିବାର ମୁଖ୍ୟଭାବେ ବୁଦ୍ଧି ସହିତ ଆପଣା ପରିବାର ପରିଚାଳିତ କରିବା ଲୋକେ ମଣ୍ଡଳୀର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରିପାରନ୍ତି ।

ଯଦିଓ ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ନେତୃତ୍ୱ ବହନ କରି ନପାରନ୍ତି, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ନଗଣ୍ୟ ନୁହେଁ । ପରିବାରର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସ୍ତ୍ରୀ ସମାଜରେ ପ୍ରଶଂସିତ ଏବଂ ନେତୃତ୍ୱ ବହନକାରୀ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଏହିପରି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଲାଳିତପାଳିତ କରିବା ସଙ୍ଗେ, ମଣ୍ଡଳୀ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି ।

ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି ? ବାଳକବାଳିକାମାନଙ୍କୁ, ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପରିବାର, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆତିଥ୍ୟଶାଳୀ ହେଉ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସୁସମାଚାର ପ୍ରସାର କରିବାରେ, ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସହକର୍ମୀ ହେବାରେ, ଦୁଃଖକଷ୍ଟରେ ପୀଡ଼ିତ ମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ କରିବା ଅଧକ୍ଷ ଓ ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିବାହିତ ଯୁବତୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଆତ୍ମିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି । ଏପରି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଗାଇ ପୁରୁଷମାନେ ସେବକ ଓ ଅଧକ୍ଷଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଭାର ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳୀର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

- J.C. Choate



“...ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ଶୁଚୀ ହୁଅ”

(I will, be thou clean)

ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଉପଦେଶ ଦେବାପରେ ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସନ୍ତେ, ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କୁଷୀ, ଆପଣା କୁଷ ରୋଗରୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଭୟଙ୍କର ବ୍ୟାଧିରେ ଆଘାତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଆପଣା ପରିବାର ଓ ସମାଜ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିଲା । କେବଳ ଇଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିପାରିବେ, ଏହା ତାହାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଥିଲା । ସେ ଦୂରରୁ ପ୍ରଭୁଯୀଶୁଙ୍କ ପର୍ବତ ଉପଦେଶ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା ।

ଶ୍ରବଣରୁ ବିଶ୍ଵାସ ଜାତ ହୁଏ । (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭) । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥା ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପଦେଶ ଶୁଣି, ସେ ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର, ଏହା ସେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲା । ସେ, “...ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ପ୍ରଣାମ କରି କହିଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣା ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୋତେ ଶୁଚୀ କରିପାରନ୍ତି ।” (ମାଥୁର୍ ୮:୨) । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ଆପଣା ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଦ୍ଵାରା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆପଣା ସୁସ୍ଥତାର ଭିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଘଟଣା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ଆପଣା ଅସୁସ୍ଥତାରୁ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିବା କୁଷରୋଗୀ ପକ୍ଷରେ ସ୍ଵାଭାବିକ । ଅରାମୀୟ ରାଜାର ସେନାପତି ନାମନ, ଜଣେ ସମ୍ରାଜ୍ଞ ଓ ମହା ବିକ୍ରମଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ହେଁ, ସେ ଜଣେ କଷୀ । ସେ ଆପଣା ବାଳିକା ଦାସୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଶମରିୟାକୁ ଯାତ୍ରା କରି, ଇଲିଶୀୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । (୨ୟ ରାଜାବଳି ୫ମ ପର୍ବ) । ବେଥେସଦା ତଟରେ, ସୁସ୍ଥତାର ଆଶାରେ ଅଠତିରିଶି ବର୍ଷରୁ ପଡ଼ିରହିଥିବା ଏକ ରୋଗୀକୁ, ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “... ତୁମେ କ’ଣ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ?” (ଯୋହନ ୫:୬) ତତ୍ପରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ । ବାରବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦରଗ୍ରସ୍ତା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଆପଣା ମନରେ କହୁଥିଲା, “...କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଲୁଗା ଛୁଇଁଲେ ସୁସ୍ଥ ହେବି ।” (ମାର୍କ ୫:୨୮) । ବହୁ ଜନସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସମୟରେ ସେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଲୁଗା ଛୁଇଁ ଆରୋଗ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ହସ୍ତ ବଢ଼ାଇ ସେହି କୁଷ୍ଠୀକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରି କହିଲେ, “...ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି ଶୁଚୀ ହୁଅ ।” (ମାଥୂରା ୮:୩) ସମସ୍ତ ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ତାହାଙ୍କର ସେହି ସୁସ୍ଥତାର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । କୁଷ୍ଠରୋଗ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଦେହକୁ ବିନାଶ କରେ, ପାପ ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ବିନାଶ କରେ । ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାର ସୁସ୍ଥତା, କେବଳ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସାଧିତ ହୋଇପାରେ । ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେହି କୁଷ୍ଠୀ ଯେପରି ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସେ କହିବେ, “....ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛି, ଶୁଚୀ ହୁଅ ।” (ମାଥୂରା ୮:୩) । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ସୁସ୍ଥତାର ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, କୁଷ୍ଠରୋଗ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ଶରୀରକୁ ବିନଷ୍ଟ କରେ, ପାପ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାକୁ ବିନଷ୍ଟ କରେ । କେବଳ ଯାଶୁଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ପାପରୁ ବିମୁକ୍ତ କରିପାରେ । କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ଯେପରି ଆପଣା ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲା ସେହିପରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସୁସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ସେ କହିବେ, “..... ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛି, ଶୁଚୀ ହୁଅ ।” ଯାକୁବ କହନ୍ତି, “ଇଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ସେଥିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ।” (ଯାକୁବ ୪:୮)

ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହନ୍ତି, “.....ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଆତ୍ମେ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ କୁଷ୍ଠର ମରଣରେ ଆତ୍ମାର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ, ମାତ୍ର କୁଷ୍ଠ ଯେମନ୍ତ ଫେରି ବଞ୍ଚିଲ, ଏଥିରେ ହିଁ ଆତ୍ମାର ସନ୍ତୋଷ ଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଫେର, ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେର, ହେ ଇଶ୍ରୀଏଲ ବଂଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ କିହେତୁ ମରିବ ?” (ଯିହଜ୍ଜିକଲ ୩୩:୧୧) କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ବିନଷ୍ଟ ହେବା ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବା ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ପାଉଁଳ ତୀମଥୁକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ସମସ୍ତେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ଓ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏହା ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । କୁଷ୍ଠର ମରଣ ସ୍ଵକୃତ । ଯେଉଁମାନେ ଓସାର ଓ ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆପଣା ମରଣ ଆପେ ଲୋଡ଼ନ୍ତି । ପାପୀର ଅନଜୀବହତା ତାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମିକ ମରଣର ସମ୍ମୁଖୀନ କରେ । ପାପୀର ମରଣରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ନଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା, ପାପୀ ଆପଣା କୃତକର୍ମ ଦ୍ଵାରା ମରଣ ଭୋଗେ ।

କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ ପାପୀର ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣର ଯୋଜନା କରିଅଛନ୍ତି । ଈଶ୍ଵର ଶାଉଳକୁ ପାଉଳ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବାରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆସକ୍ତ ଥିଲେ/ସତ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ କୃଷଦେଶୀୟ ନପୁଂସକଙ୍କ ତୃଷ୍ଣା ମେଣ୍ଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଫିଲିପ୍ସକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ଧାର୍ମିକତା ନିମନ୍ତେ ତୃଷ୍ଣିତ, ଇତାଳୀୟ ଶତ ସେନାପତି କର୍ଣ୍ଣଲୀୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପ୍ରେରିତ ପିତର ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣା ଅଦ୍ଭୁତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରେରଣ କରି, ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି, “ଆତ୍ମମାନେ ପାପୀ ଥିବା ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁଦୁ୍ୟଭୋଗ କଲେ, ସେଥିରେ ଈଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ପ୍ରେମ ସପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।” (ରୋମୀୟ ୫:୮) । ଏହି ପାପମୟ ଜଗତକୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ବାଇବଲ ଲିଖିତ କରି, ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । “ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଈଶ୍ଵର ନିଶ୍ଚୟିତ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା, ଅନୁଯୋଗ, ସଂଶୋଧନ ଓ ଧାର୍ମିକତା ସମକ୍ଷୀୟ ଶାସନ ନିମନ୍ତେ ଉପକାରୀ, ଯେପରି ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକସିଦ୍ଧ ହୋଇ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସଜ୍ଜିତ ହୁଏ ।” (୨ୟ ତୀମଥ ୩:୧୬-୧୭) । ଏହି ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପିତ କରି, ସେ ଆପଣା ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକଙ୍କ ପ୍ରଚାରିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ ଅନେକ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଦ୍ଵାରା, ରେଡ୍ଡିଓ ଦ୍ଵାରା, ଟି.ଭି. ଦ୍ଵାରା, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ଆହ୍ଵାନ କରନ୍ତି ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଭାବେ ସୁସ୍ଥ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି । ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି ? “ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳୁଅଛି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ କର, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।” (ସିଣ୍ଟାଇୟ ୫:୫:୨)

- Kabita Gootam



# ପରୀକ୍ଷା

## (Temptations)

ଜଗତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନେକ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ ବୋଲି, ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । (ଯାକୃବ ୧:୧୩-୧୫) କାରଣ ଶୟତାନ, “.....ପୃଥିବୀରେ ଏଣେତେଣେ ଭ୍ରମଣ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ କରେ..... ।” (ଆୟୁବ ୨:୨) । ତାହାଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ଓ ପରାଜିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ବିନାଶ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ଶୟତାନର ସମସ୍ତ ଚାତୁରୀ ଠାରୁ ଆପଣାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଜ୍ଜା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ଏପିସୀୟ ୬:୧୦-୧୬)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁର୍ବଳତା ଜ୍ଞାତ ହୋଇ ସେସବୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁକରି ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିବା ନମୁନା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ, “.....ପରୀକ୍ଷାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଶ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କର ।” ବୋଲି ଶିଖାଇଥିଲେ । ଆତ୍ମମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କରି, ଆପଣା ଆପଣା ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଶିକ୍ଷା କରୁ । (ଲୁକ ୧୮:୧୩, ୧୩ ଥେସଲନୀକିୟ ୫:୨୨) ।

ମନର ଦୁର୍ବଳତା ଓ ଅଭିଳାଷରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏକାକୀ, କ୍ଷୁଧିତ, ନବ ଯୌବନ ଓ ଧନର ଅଭିଳାଷ ଥିବା ସମୟରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ସମୟ, ସ୍ଥାନ ଓ ଦୃଶ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭଲ କରିଦିଏ । ଥରେ ଦାଉଦ ମହାରାଜା ଆପଣା ରାଜପ୍ରାସାଦ ଉପରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଭ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଏକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ନାନ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ମୋହିତ କରିଥିଲା । ସେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ସହବାସ କରିବାରୁ ତାଙ୍କ ଉପରେ, ତଥା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ବର୍ତ୍ତିଥିଲା ।

ବେଳେବେଳେ ପରୀକ୍ଷା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସୁଲୀଭ ନିମନ୍ତେ ବୋଲି ମନେହୁଏ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚାଲିଶ ଦିବାରାତ୍ର ଉପବାସ କରିବା ପରେ କ୍ଷୁଧିତ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କ କ୍ଷୁଧା ମେଣ୍ଟାଇବାର ଆଶା ଦେଖାଇ ଐଶ୍ୱରିକତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶୟତାନ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆପଣା କ୍ଷୁଧା ମେଣ୍ଟାଇବା ନିମନ୍ତେ ପଥରକୁ ରୋଟୀରେ



ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ଏ ପୃଥିବୀରେ ଜୀବନଯାପନ କରେ ବୋଲି ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ଶୟତାନକୁ ପରାଜୟ କରିଥିଲେ ।

ନବଯୁବକ ଯୁବତୀମାନେ ଅନେକ ପ୍ରଲୋଭନର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁଯାୟୀ ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦେଉଥିବା ପିତାମାତା ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନର ବିନାଶ କରୁଅଛନ୍ତି । ପିତାମାତାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ସର୍ବମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସଙ୍ଗେ ପବିତ୍ର ଜୀବନଯାପନ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଉଚିତ । ଯୁବକ ତୀମଥିକୁ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ କହନ୍ତି । “.....କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳର ଅଭିଳାଷରୁ ପଳାୟନ କରି, ଯେଉଁମାନେ ଶୁଚୀ ହୃଦୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଧାର୍ମିକତା, ବିଶ୍ଵାସ, ପ୍ରେମ ଓ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” (୨ୟ ତୀମଥ ୨:୨୨) ।

ଅନେକେ ଧନ ଲୋଭ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଲେଖାଯାଏ, “ଇଶ୍ଵର ପରାୟଣତା ସନ୍ତୋଷଭାବ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶେଷ ଲାଭଜନକ । କାରଣ ଆତ୍ମେମାନେ ଜଗତକୁ କିଛି ଆଶିନାହୁଁ । ପୁଣି ଏଠାରୁ କିଛି ଘେନିଯାଇନପାରୁ , ଏଣୁ ଅନବସ୍ତ ଥିଲେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ ଧନୀ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପୀଡ଼ରେ ପୁଣି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଅସଙ୍ଗତ ଓ କ୍ଷତିଜନକ ଅଭିଳାଷରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହିସବୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନ ଓ ବିନାଶ ରୂପ ସାଗରରେ ମଗ୍ନ କରେ । କାରଣ ଧନଲୋଭ ସମସ୍ତ ଅନିଷ୍ଟର ମୂଳ, କେହି କେହି ସେଥିରେ ଆସକ୍ତ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ତ୍ୟାଗ କରି ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ବହୁ ଦୁଃଖରେ ଆପଣା ଆପଣା ହୃଦୟ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।” (୧ମ ତୀମଥ ୬:୬-୧୦)

ଯାଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ମହାଯାଜକ ଅଟନ୍ତି, ଯେ କି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ଜ୍ଞାତ ଅଟନ୍ତି । ସେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସେ ପର୍ବତ ଭାବେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ, ବିଜୟୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ସହ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧାରର ପଥ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । “କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ପାପ କରେ, ତାହାହେଲେ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ସପକ୍ଷବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ସେହି ଧାର୍ମିକ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ।

- K.S. Swamidass



# ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା

(The Prayers of Jesus)

ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ନିମନ୍ତେ, ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ।

ସେ ବାସ୍ତବିକ ହୋଇ ଆପଣା ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । “.....ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ବାସ୍ତବିକ ହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଆକାଶ ଉଦ୍ଭୁତ ହେଲା, ପୁଣି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦୈହିକଭାବେ କପୋତ ପରି ଡାହାକ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ, ଆଉ, ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭ ଠାରେ ଆତ୍ମର ପରମ ସନ୍ତୋଷ ।” (ଲୁକ ୩:୨୧-୨୨) । କୌଣସି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବେ ଆପଣ କି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ?

ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିବା ପୂର୍ବେ, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । “ସେହି ସମୟରେ ସେ ଦିନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଯାଇ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ କରୁ ସମସ୍ତ ରାତ୍ରୀ ଯାପନ କଲେ । ପ୍ରଭାତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵାଦଶ ଜଣକୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରିତ ନାମ ଦେଲେ ।” (ଲୁକ ୬:୧୨-୧୩) । ବିବାହ ପୂର୍ବେ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ସେବକମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିବା ପୂର୍ବେ, ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପଦ୍ଧତି ନିମନ୍ତେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ । “.....ପିତଃ, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୋ, ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରଖୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ମୃତିବାଦ କରୁଅଛି । ହଁ, ପିତଃ, କାରଣ ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସନ୍ତୋଷର ବିଷୟ ହେଲା । (ମାଥୁ ୧୧:୨୫-୨୬) । ଆତ୍ମମାନେ ଆପଣା ସ୍ଵଳାଭାରେ ଜୀବନଯାପନ ନକରି, ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରୁ । (ମାଥୁ ୧୮:୧-୪, ୧ମ କରିକ୍କା ୧:୧୮-୨୫ ଓ ୧ମ ପିତର ୨:୨) ।

ସେ ଭୋଜନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । “ସେ ଲୋକସମୂହକୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ବସିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ଆଉ ସେ ପାଞ୍ଚଟି ରୋଟୀ

ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଘେନି ସ୍ୱର୍ଗଆଡ଼େ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଷ୍ଟି କରି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ରୋଟାଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ଦେଲେ ..... ଭୋଜନ କରିବା ଲୋକେ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାମାନଙ୍କ ଛଡ଼ା ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଥିଲେ । (ମାଥୂଉ ୧୪:୧୯, ୨୧, ମାର୍କ ୮:୬-୯, ଲୁକ ୨୪:୨୮, ୧ମ ତୀମଥ ୪:୪-୫) । ଶରୀରର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆହାର ଯୋଗାଇଦେଇଥିବା ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆପଣ ଭୋଜନ କରିବା ପୂର୍ବେ କି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛ ?

ପାଞ୍ଚ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ପରେ, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । “ଲୋକ ସମୂହକୁ ବିଦାୟ ଦେଲା ଉତ୍ତାରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତର ହୋଇ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ, ଆଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲା ପରେ ସେ ସେଠାରେ ଏକାକୀଥିଲେ । (ମାଥୂଉ ୧୪:୨୩) । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ, ଆପଣ ତାହାକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାନ୍ତି, କିଅବା ଆହୁରି ଅଧିକ ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି ?

ସେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । “ସେ ଥରେ ନିରୋକାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ.....” (ଲୁକ ୯:୧୮) । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ସମୟରେ ବାଇସରିୟା ଫିଲିପୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିଲେ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦ ନିମନ୍ତେ ଓ ପରୀକ୍ଷାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୦:୧୩) ।

ସେ ପର୍ବତ ଉପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ସମୟରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ । “ପୁଣି, ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ମୁଖର ରୂପ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେଲା ।” (ଲୁକ ୯:୨୯) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣେ । “.....ଆପଣା ଆପଣା ମନର ଦୂତନାକରଣ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅ ।” (ରୋମୀୟ ୧୨:୨) ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମନ ଦୂତନାକରଣ ହୁଏ । ଆତ୍ମମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । (୧ମ ପିତର ୫:୭, ଫିଲିପୀ ୪:୬-୭) ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରି, ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଜୀବନଯାପନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହି ଜାଗତିକ ଜୀବନ ପରେ ଅମର ଶରୀର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସଦାକାଳ ବାସ କରିବେ । (୨ କରିନ୍ଥୀ ୫:୧, ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୫:୫୧-୫୨, ୧ମ ଯୋହନ ୩:୨)

ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ ସାନ ସାନ ବାଳକବାଳିକାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । “ସେତେବେଳେ ସେ ଯେପରି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହା ଥୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି,

ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅଣାଗଲେ ।” (ମାଥୁଈ ୧୯:୧୫) “ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ କାଳରେ ଘେନି ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଥୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।” (ମାର୍କ ୧୦:୧୬) ପିତାମାତାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଲାଜରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉତ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । “ଯୀଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ପିତୃ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସର୍ବଦା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥାଅ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ତତୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହେତୁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି, ସେ ଏହା କହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ, “ଲାଜର, ବାହାରି ଆସ ।” ମୃତ ଲୋକଟି ବାହାରି ଆସିଲେ, ତାଙ୍କ ହାତ ଓ ପାଦ ସମାଧିବସ୍ତ୍ରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି ତାଙ୍କ ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡେ ଗାମୁଛା ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହାଙ୍କ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ଚାଲିଯିବାକୁ ଦିଅ ।” (ଯୋହନ ୧୧:୪୧-୪୪) । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧନ କରିବା ପୂର୍ବେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । (ମାଥୁଈ ୧୭:୨୧, ୨୧:୨୨) । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରିତମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାର, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତାର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ସେ ସମୟରେ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ କେତେକ ପରିମାଣରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୪୩, ୫:୧୨, ୬:୫-୬, ୮:୫-୬, ୮:୧୪-୧୮, ୧୯:୬, ୨ ତାମଥ ୧:୬, ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୧୨:୪-୧୧) ପ୍ରେରିତମାନେ କିଅବା ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତାର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆଜି ଜୀବିତ ନାହାନ୍ତି । ତଥାପି ପରମେଶ୍ୱର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶ୍ରବଣ କରି, ତାହାର ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତ ଜାଗତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ଷର ଉତ୍ସାର ଅଟନ୍ତି । (ଯାକୂବ ୧:୫, ୫:୧୬, ଏଫିସିୟସ ୩:୨୦-୨୧, ମାଥୁଈ ୬:୧୧-୧୬, ୭:୭-୧୧, ଲୁକ ୧୧:୧୧-୧୩) । ଆଜିର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବିତ କରିନପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ ଲାଜରଙ୍କୁ ସମାଧିରୁ ଲାଜରଙ୍କୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ଦିନ ଆସୁଛି ଯେବେ ସେ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବେ । “.....ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାଧିସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । (ଯୋହନ ୫:୨୮, ୨୯)

ପ୍ରଭୁଯାଶୁ ପ୍ରଭୁଭୋଜ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ପୂର୍ବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ, “ସେମାନେ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଯାଶୁ ରୋଟୀ ଘେନି ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଓ ତାହା ଭାଙ୍ଗି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ନିଅ, ଭୋଜନ କର, ଏହା ମୋହର ଶରୀର । ପୁଣି, ସେ ପାନପାତ୍ର ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇ କହିଲେ, ଏଥିରୁ ସମସ୍ତେ ପାନ କର, କାରଣ ଯେଉଁ ନିୟମର ରକ୍ତ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପାପକ୍ଷମା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପାତିତ ହୋଇଅଛି, ଏ ମୋହର ସେହି ରକ୍ତ ।” (ମାଥୁ ୨୬:୨୬-୨୮) । ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଭୋଜରେ ଭାଗୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ରୋଟୀ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରୁ ।

ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । “ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ଘେନିଯାଅ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ଦରୁ ରକ୍ଷା କର ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସ୍ନ ନୁହଁନ୍ତି । ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କର, ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । (ଯୋହନ ୧୭:୧୫-୧୮) । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଯାଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ସେବକ, ପ୍ରଚାରକ, ଅନ୍ୟ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । (୧ମ ତୀମଥ ୨:୧-୨, କଲସୀ ୪:୨-୪)

ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, “ମୁଁ କେବଳ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁମାନେ ମୋ’ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି, “ହେ ପିତୃ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋ’ଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ ରହନ୍ତୁ, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ।” (ଯୋହନ ୧୭:୨୦-୨୧) ଈଶ୍ଵର ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତାରେ ରହିବା ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକତାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ଵାପିତ ନିୟମାବଳୀରୁ ଦୂରେଇ ରହି, ତାହାଙ୍କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ମାଥୁ ୧୫:୯, ଯିହୁଦା ୩)

ସେ ଆପଣା କୁଶୀୟ ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା । “ଏବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ମୁଁ କ’ଣ କହିବି ? ପିତୃ, ମୋତେ ଏହି ସମୟ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ? କିନ୍ତୁ ଏଥି ସକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । ପିତୃ, ଆପଣା



ନାମ ମହିମାନ୍ବିତ କର, ସେଥିରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଆମେ ତାହା ମହିମାନ୍ବିତ କରିଅଛୁ, ଆଉ ପୁନର୍ବାର ମହିମାନ୍ବିତ କରିବୁ । (ଯୋହନ ୧୨:୨୭-୨୮) ଗେଥଶିମନୀ ଉଦ୍ୟାନରେ ସେ ଆଶ୍ଚଯାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ହେ, ପିତା, ଯଦି ତୁମର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ, ତେବେ ଏହି ପାନପାତ୍ର ମୋ’ଠାରୁ ଦୂର କର । ତଥାପି ମୋହର ଇଚ୍ଛା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ତୁମର ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେଉ । ଆଉ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଜଣେ ଦୂତ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାହାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । ପୁଣି ସେ ମର୍ମାନ୍ତକ ଦୁଃଖରେ ମଗ୍ନ ହୋଇ ଆହୁରି ଏକାଗ୍ରଭାବରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଝାଳ ଘନ ରକ୍ତଚୋପା ପରି ଭୂଇଁରେ ପଡ଼ିଲା । (ଲୁକ ୨୨:୪୧-୪୪) ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ସଫଳ ହେବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ।

ଆପଣା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ କୁଣ୍ଠ ଉପରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । “ଆଉ, ସେମାନେ କପାଳ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ସେଠାରେ ତାହାକୁ କୁଣ୍ଠରେ ବଢ଼ାଇଲେ, .....ପିତା, ଏମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କଅଣ କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । (ଲୁକ ୨୩:୩୩-୩୪) । ଆମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ । (ମାଥୁ ୫:୪୪, ୬:୧୨-୧୫) । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଆପଣା କି କୁଣ୍ଠିତ ବୋଧ କରନ୍ତି ? ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ କୁଣ୍ଠରେ ବଧ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ।

କୁଣ୍ଠ ଉପରେ ଆପଣା କେଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । “ଆଉ, ପ୍ରାୟ ତିନି ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକି କହିଲେ, ଏଲୀ, ଏଲୀ ଲୀମା ସବକଥାନୀ ? ଅର୍ଥାତ୍, ହେ ମୋହର ଇଶ୍ୱର, ହେ ମୋହର ଇଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ ? ଏଠାରେ ସେ ଆପଣା ହୃଦୟର ଯନ୍ତ୍ରଣା ସେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି । (ଗୀତ ୨୨:୧) । ଏହି ଜଗତରେ ଅନେକ ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ବ୍ୟବଧାନ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅସହ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାପର ଭାର ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିଲା । ସେହି ପାପ ସକାଶେ ତାହାକୁ ପିତା କିଛି ସମୟ ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । (ମାଥୁ ୨୭:୪୬ ଓ ଯିଶାଇୟ ୫୯:୨) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବଳିଦାନ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପକ୍ଷମା ଓ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । (ଯୋହନ ୩:୧୬, ୧ମ ଯୋହନ ୩:୧୬) । “ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ନାହିଁ ।” (ରୋମୀୟ ୮:୧) ପାପକ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେଇ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ

ଠାରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ । (ରୋମୀୟ ୬:୩-୪, ଗାଳାତି ୩:୨୭-୨୭) ।

କ୍ରୀଷ୍ଟ ଉପରେ ଆପଣା ଜାଗତିକ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ, “ଆଉ, ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଡାକି କହିଲେ, ହେ ପିତା, ତୁମ ହସ୍ତରେ ମୁଁ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ସମର୍ପଣ କରୁଅଛି । ଏହା କହି ସେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । (ଲୁକ ୨୩:୪୬, ଗୀତ ୩୧:୫) । ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜର ମୁକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣଦାନ କରି, ସେ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଆପଣା ଆତ୍ମା ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ଓ ନ୍ୟାୟଦାନ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ୩ୟ ଦିନରେ ଉଥାପିତ କରିଥିଲେ । ସେ ଶେଷ ସମୟରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିବେ । ଆତ୍ମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରେ ସମର୍ପଣ କରୁ । (୨ ତୀମଥ ୪:୬-୮, ୧୮, ୧୯-ଯୋହନ ୨:୨୮)

ଏହି ଜୀବନ ଭାର ଓ ଆଶୀର୍ଷ ପରୀକ୍ଷା ଓ ସୁଯୋଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯୀଶୁଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିରନ୍ତର ପିତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମମାନେ କି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛନ୍ତି ?

- Royce Fredrick



## ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ହୁଅ

(Be ye doers of the word)

ସୁସମାଚାର, “.....ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ୱାସୀ ପକ୍ଷରେ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଟେ, ପ୍ରଥମତଃ ଯିହୁଦୀ ପକ୍ଷରେ ଆଉ ଗ୍ରୀକ୍ ପକ୍ଷରେ ।” (ରୋମୀୟ ୧:୧୬) । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କରି, ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରିତ୍ରାଣ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁଯୀଶୁ କହନ୍ତି, “କେହି ଯଦି ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନା ମୁଁ ଆପଣା ଠାରୁ କହୁଅଛି, ତାହା ସେ ଜାଣିବ ।” (ଯୋହନ ୬:୬୭) । ଯେଉଁମାନେ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା କଥଣ ଜାଣି, ତାହା ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷ ପାତ୍ର ।

**ବାକ୍ୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ :** “ଆତ୍ମମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ପଦ ସ୍ୱରୂପ ହେଉ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ଆପଣା

ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । (ଯାକୁବ ୧:୧୮) । ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି । “ଯେଶୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷୟଶୀୟ ବୀଜରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅକ୍ଷୟ ବୀଜରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜୀବନ୍ତ ଓ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ପୁନଃଜାତ ହୋଇଅଛ ।” (୧ମ ପିତର ୧:୨୩) ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କଲେ, ଆତ୍ମେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଷ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥମ ପଳ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇପାରିବ ।

**ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶକ୍ତି :** “ହେ ମୋହର ପ୍ରିୟ ଭାଇମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହା ଜ୍ଞାତ ଅଛ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଶୁଣିବାରେ ତପ୍ତ, କହିବାରେ ଧୀର ପୁଣି କ୍ରୋଧ କରିବାରେ ଧୀର ହେଉ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର କ୍ରୋଧ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଧାର୍ମିକତା ସାଧନ କରେ ନାହିଁ । ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଅଶୁଦ୍ଧତା ଓ ସବୁ ପ୍ରକାର ଦୁଷ୍ଟତା ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ, ତାହା ନମ୍ରଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କର ।” (ଯାକୁବ ୧:୧୯-୨୧)

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ, ଏ ବିଷୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପବିତ୍ର, ପରିତ୍ରାଣଜନକ ଓ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ତପ୍ତ ହେଉ । ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଶିକ୍ଷା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତାହା କହିବାରେ ଧୀର ହୋଇ, ଧର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟରେ କ୍ରୋଧ ନ କର । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବାକ୍ୟ ହୃଦୟରେ ସଞ୍ଚୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ସ୍ଵଚ୍ଛ ଓ ନିର୍ମଳ ରଖ ।

**ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ :** “ଶ୍ରେୀତାମାତ୍ର ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ନ କରି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ହୁଅ । କାରଣ ଯଦି କେହି ବାକ୍ୟର କର୍ମକାରୀ ନହୋଇ ଶ୍ରେୀତାମାତ୍ର ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଦର୍ପଣରେ ଆପଣା ସ୍ଵାଭାବିକ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରୁଥିବା ମନୁଷ୍ୟର ତୁଲ୍ୟ । ଯେଶୁ ସେ ଆପଣାକୁ ଦେଖିଲା ଉତ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଇ, ସେ କି ପ୍ରକାର ଲୋକ, ତାହା ସେହିକ୍ଷଣି ଭୁଲିଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେ ସିଦ୍ଧ, ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵାଧୀନତା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସେଥିରେ ନିବିଷ୍ଟ ଥାଏ, ପୁଣି ବିସ୍ମରଣକାରୀ ଶ୍ରେୀତାମାତ୍ର ନହୋଇ ବରଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ । ସେ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧନ୍ୟ । ଯଦି କେହି ଆପଣାକୁ ଧର୍ମପରାୟଣ ବୋଲି ମନେ କରେ, ଆଉ ଆପଣା ଜିହ୍ଵାସବୁ ବଶୀଭୂତ ନକରି ନିଜ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରେ, ତାହାର ଧର୍ମପରାୟଣତା ବୃଥା, ଅନାଥ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଃଖବସ୍ତାରେ ସଂଖୋଳିବେ ପୁଣି ସଂସାରରୁ ଆପଣାକୁ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ରୂପେ

ରକ୍ଷା କରିବା, ଏହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଇଶ୍ଵର ଓ ପିତାଙ୍କ ଛାମୁରେ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ନିର୍ମଳ ଧର୍ମପରାୟଣତା ଅଟେ । “ଯାକୁବ ୧:୨୨-୨୭) । ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବା ଲୋକେ ମାଥୁରା ୭:୨୪-୨୭ ପଦାନୁଯାୟୀ ବୁଦ୍ଧିହୀନ ବ୍ୟକ୍ତିରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ପଠିତ ବାକ୍ୟ ପାଳନ ନକଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ କୌଣସିଭାବେ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇପାରିବା ନାହିଁ । ସ୍ଵାଧୀନତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାସର୍ବଦା ଶ୍ରବଣ କରି ନିରନ୍ତର ପାଳନ କରିବା ଦ୍ଵାରା, ଏ ଜୀବନ ଶେଷରେ ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବା ।

ଯାକୁବଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଆମ୍ଭେମାନେ (୧) ଜିହ୍ଵାକୁ ବନ୍ଧିବୁତ କରି (୨) ବିଧବା ଓ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ସଂଖୋଳି (୩) ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଜଗତର ମଳିନତାରୁ ନିଷ୍ଠଳକ ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଧାର୍ମିକ ଗଣିତ ହୋଇପାରିବୁ ।

ସତ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରବଣ କରି, ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । “ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସ୍ଵର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯେ ମୋହର ସ୍ଵର୍ଗସ୍ଥ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ । ସେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । (ମାଥୁରା ୭:୨୧) । ଆପଣ କି କେବଳ ଶ୍ରବଣକାରୀ, କିଅବା ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନକାରୀ ? ଆପଣ କି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି (ରୋମୀୟ ୧୦:୧୭), ଯାଶୁଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି (ଯୋହନ ୮:୨୪), ପାପରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୩୦), ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ଥିବା ବିଶ୍ଵାସ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ଵୀକାର କରି (ରୋମୀୟ ୬:୯-୧୦) । ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ? ଯେଉଁମାନେ ଇଶ୍ଵର ଇଚ୍ଛା ଜାଣି ପାଳନ କରନ୍ତି, ଇହଲୋକରେ ଓ ପରଲୋକରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଅନନ୍ତକାଳ ନିମନ୍ତେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯେତେ ଶିକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତୁ, ତାହା କି ପାଳନ କରୁଥାନ୍ତୁ ? ଆପଣା ଆପଣାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

- Charles Box



## ଏହା ସତ୍ୟ

ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ ଯେ :-

- ୧) ଯେ ମିତ୍ରତା ଆଶା କରେ, ସେ ସ୍ନେହୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ (ହିତ ୧୮:୨୪) ।
- ୨) ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଦାନ କରିବା ଶ୍ରେୟଃସ୍ୱର (ପ୍ରେରିତ ୨୦:୩୫) ।
- ୩) ଯେଉଁମାନେ ମାପ କର, ସେହି ମାପରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମପାଇ ଦିଆଯିବ ।  
(ଲୁକ ୬:୩୮)
- ୪) ଆମେ ଯାହା ବୁଣ୍ଟି, ତାହାହିଁ କାଟିବା (ଗାଳାତା ୬:୭) ।
- ୫) ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ସର୍ବତ୍ର ଥାଇ ଅଧମ ଓ ଉତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ । (ହିତ ୧୫:୪)
- ୬) ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମର ପକ୍ଷ ଥିଲେ, ଆମେ ଭୟ ନକରୁ ! (ଗୀତ ୧୧୮:୬) ।
- ୭) ଯେଉଁମାନେ ବାୟୁ ବୁଣ୍ଟି ସେମାନେ ଦୂର୍ଭିକାୟୁ ରୂପେ ଶପଥ କାଟିବେ (ହାଶେୟ ୮:୭)
- ୮) ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି (ଯୋହନ ୩:୧୬) ।
- ୯) ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମେମାନେ ଆଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଅଛୁ ।  
(ଯୋହନ ୧୫:୧୦) ।
- ୧୦) ଶତ୍ରୁକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ (ମାଥୁର ୫:୪୪) ।
- ୧୧) ଅସାର ପଥ ବିନାଶକୁ ଘେନିଯାଏ । (ମାଥୁର ୭:୧୪) ।
- ୧୨) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣପଥ ଅନନ୍ତ ଜୀବନକୁ କଳ୍ପାଏ (ମାଥୁର ୭:୧୪) ।
- ୧୩) ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାପୁଜିତ ହେବା ଲୋକେ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । (ମାର୍କ ୧୬:୧୬, ୧୬ ପିତର ୩:୨୧, ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮)
- ୧୪) ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହି ଜଗତରେ ଧନ ସଞ୍ଚୟ ନ କରିବା ପାଇଁ ଆମେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଅଛୁ (ମାଥୁର ୬:୧୧୯)
- ୧୫) ମହାନ ହେବା ପାଇଁ, ଆମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ସେବକ ହେଉ (ମାଥୁର ୨୦:୨୬-୨୮) ।
- ୧୬) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୟକାରୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରନ୍ତି (ଯୋହନ ୧୪:୨୧, ୨୩) ।
- ୧୭) ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ବୋଲି କହି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନକରେ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ (୧ମ ଯୋହନ ୨:୩, ୪) ।
- ୧୮) ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନରୂପ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ (ପ୍ରକାଶିତ ୨:୧୦)

- Mrs. Margie Overton

Edited & Published by : Kabita & Joshua Gootam



# THE POOR MAN AND THE RICH MAN

Luke 16:19-31

## INTRODUCTION :

1. This is a true story.
2. It concerns a poor man and a rich man.
  - a. A good man and a bad man.
  - b. But being poor didn't make him good and being rich didn't make him bad.
3. Both died and experienced life beyond the grave.
4. This is a lesson designed to help each one of us to prepare for the future life.

## DISCUSSION :

### I. The poor Man.

1. His name was Lazarus. 2. He was a beggar. 3. He was full of sores. 4. He lay at the gate of a rich man. 5. He desired to be fed with the crumbs that fell from the rich man's table. 6. Dogs came and licked his sores. 7. This man died. 8. He was carried by the angels into Abraham's bosom.

### II Rich Man.

1. Jesus said there was a certain rich man. 2. He was clothed in purple and fine linen. 3. He fared sumptuously every day. 4. The rich man also died. 5. And was buried. 6. And in hell he lifted up his eyes being in torment. 7. There he saw Lazarus in Abraham's bosom. 8. He begged Father Abraham to send Lazarus that he might dip the tip of his finger in water and cool his tongue.

### III. What the rich man Discovered in hell.

1. That riches aren't every thing. (1 Timothy 6:10). 2. That death comes even to the rich. (Heb 9:27).

3. That there is a hell. (Matt. 25:46). 4. That it is a place of torment. 5. That it continues on. 6. That there is no way to escape. 7. That one cannot return to the earth from the dead.

**CONCLUSION :**

1. Do you want to go to Hell?
2. Jesus teaches that if one believes not he will be condemned. (Mark 16:16).
3. Paul says the Lord is coming to punish those who obey not the gospel. (2 Thess. 1:7-9).
4. So you must obey God to be saved.
5. Prepare now while you have the opportunity.

- J.C. Choate



**From:**

**SATYA VANI**  
P.O. BOX 80,  
KAKINADA - 533 001

**Printed Book Only**

**To**

**(For Private Circulation Only)**